

សិលាចារឹកថ្មបីដុំ (ភ្នំត្បែង) (ភាគ១)

ថ្មបីដុំ គឺជាទីតាំងមួយដែលស្ថិតនៅលើភ្នំត្បែង ត្រង់ភូមិភ្នំ ឃុំរអាង ស្រុកសង្កមថ្មី ខេត្តព្រះវិហារ ដែលជាបូជនីយដ្ឋានព្រហ្មញ្ញសាសនា មានអាយុកាលជាងមួយពាន់ឆ្នាំ។ ការដែលគេហៅទីនេះថា “ថ្មបីដុំ” ដោយសារគេហៅទៅតាមឈ្មោះថ្មធំៗចំនួន ៣ ដុំតម្រៀបគ្នា មានសណ្ឋានដូចជាមុំចង្រ្កាន ហើយអ្នកស្រុកខ្លះហៅថា “ថ្មហោះថ្មហើរ” ដូច្នេះក៏មាន។ យោងតាមអត្ថបទរបស់លោក លឹម វណ្ណច័ន្ទ ចុះផ្សាយក្នុងគេហទំព័រ AMS Khmer Civilization កាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២២ ក្រោមចំណងជើងថា “វត្តរអាងថ្មបីដុំ” រៀបរាប់ថា នៅក្នុងបរិវេណវត្តថ្មបីដុំ មានសិលាចារឹកចំនួន ២ ផ្ទាំង តែលោកមិនបានបកប្រែខ្លឹមសារលម្អិតឡើយ។ សូមបញ្ជាក់ថា នៅតំបន់ថ្មបីដុំ មានសិលាចារឹកសរុបចំនួន ៤ ផ្ទាំង ដែលបានចុះបញ្ជីដោយសាលាបារាំងចុងបូព៌ាប្រទេសចំនួន ៣ ផ្ទាំង (K.1500, K.1501, K.1502) និង ១ ផ្ទាំងទៀត គេមិនទាន់ចុះបញ្ជីនៅឡើយ។ ម្ល៉េះហើយនៅក្នុងអត្ថបទភាគ១នេះ យើងនឹងលើកយកសិលាចារឹកផ្ទាំងទី១ មានលេខបញ្ជី K.1500 មកសិក្សាជាមុនសិន។ តើសិលាចារឹកថ្មបីដុំ K.1500 មានខ្លឹមសារ និងអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?

អត្ថបទសិលាចារឹកផ្ទាំងទី១ (K.1500) នេះ មានចម្ងាយប្រមាណ ៣០ម៉ែត្រ ពីផ្ទាំងថ្មធំៗទាំងបីដុំដូចរៀបរាប់ខាងលើ ពោល គឺចារឹកអក្សរនៅលើផ្ទាំងថ្មដា ដែលជាកន្លែងទីជម្រកចំពោះពួកឫប៊ី (ឥសី) ទាំងឡាយ ហើយសព្វថ្ងៃអ្នកស្រុកហៅថា “ល្អាងព្រះខែ”។ សិលាចារឹកនេះ សរសេរជាភាសាសំស្ក្រឹត និងភាសាខ្មែរ មានចំនួន ២ បន្ទាត់ (សំណេរភាសាខ្មែរនៅខាងចុងបញ្ចប់ “ប្រះឥន្ទ្រគុហា”) ហើយបើពិនិត្យមើលទៅតាមរូបរាងនិងទម្រង់អក្សរ គឺអាចមានអាយុកាលស្ថិតនៅសម័យអង្គរ រវាងស.វ.ទី៩ - ១០។ ខ្លឹមសារនៃអក្សរចារឹកនេះបានបញ្ជាក់ថា ទីតាំងល្អាងព្រះខែនេះ មានឈ្មោះដើមថា “ឥន្ទ្រគុហា” ព្រមទាំងបានបញ្ជាក់ដល់មុខងាររបស់រូងគុហានេះថា ជាទីជម្រកអាស្រ័យរបស់ពួកឫប៊ី (ឥសី) ទាំងឡាយ ដែលមានបំណងប្រាថ្នាប្រតិបត្តិតបៈជាន់ខ្ពស់។ ជាទូទៅ នៅក្នុងសាសនាហិណ្ឌូ ដើម្បីទទួលបាននូវពុទ្ធវិទ្យា ឥសីទាំងឡាយចាំបាច់ត្រូវតែប្រតិបត្តិតបៈ និងយោគៈ ដែលជាកិច្ចប្រតិបត្តិដើម្បីឱ្យប្រសើរ និងឈានទៅរកការរំដោះខ្លួនពីសេចក្តីទុក្ខដែលគេហៅថា “មោក្ស” ។

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹកថ្មបីដុំ (ភ្នំត្បែង) (ភាគ១)

ក្នុងអត្ថបទចារឹកនេះ គេប្រើប្រាស់ឃ្លាជាភាសាសំស្ក្រឹតថា “ជយតីវ្រ្មតុហាកាធិ តុហា ឆ្នែកតិលាតតី” ដែលមានន័យថា ជ័យជម្នះរមែងកើតមានដល់រូងឥន្ទ្រគុហា ឬឥន្ទ្រគុហា។ បន្ថែមពីនេះ ខ្លឹមសារអក្សរចារឹកក៏បញ្ជាក់ឱ្យដឹងថា នៅខាងក្នុងគុហានេះ មានដុំថ្ម ឬផ្ទាំងសិលា ចំនួន ១ ផ្ទាំងថែមទៀតផង។ គួរចាប់អារម្មណ៍ អ្នកនិពន្ធសិលាចារឹក បានប្រើពាក្យថា “អាជិន្យា” ដើម្បីបញ្ជាក់បន្ថែមលើឃ្លាថា “ឯកតិលាតតី” (ដី) ដែលបង្ហាញឱ្យឃើញថា ផ្ទាំងសិលាមួយដុំ នោះជា “អាជិន្យា” ពោល គឺមានន័យពីរយ៉ាង ជាទីអាស្រ័យប្រកបដោយជ័យជម្នះ ឬប្រកបដោយ សិរីមង្គលដែលសំដៅដល់ទឹកនៃង ដែលសំដៅដល់ទឹកនៃងគួរជាទីពឹងពឹងនាក់ ឬគួរជាទីអាស្រ័យ នៃពួកឥសីដែលប្រព្រឹត្តធម៌ស្វែងរកការរំដោះខ្លួន។ ន័យមួយទៀត “អាជិន្យា” (អ-ជិន) សំដៅដល់ ជាទឹកនៃងដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន ឬគ្មាននរណាម្នាក់អាចយកឈ្នះបាន ពោល គឺបង្ហាញឱ្យ ឃើញថា ទីតាំងនេះ ជាកន្លែងដ៏រឹងមាំ ចីរកាល និងគ្មានអ្វីអាចបំផ្លាញបាន។ និយាយដោយខ្លី ពាក្យថា “ជន្ម-ជន្យា” សំដៅលើជីវិតដែលប្រកបដោយការកើត ចាស់ ឈឺ ស្លាប់ ដែលជាផលកើត ចេញពីផលកម្ម។ ចំណែកឯ “ឧទយ-អបិណាមិ” សំដៅដល់អ្នកដែលមានបំណង ឬសេចក្តីប្រាថ្នាឱ្យ បានប្រសើរ ឬការរះខ្ពស់ត្រដែត ដែលជាការស្វែងរកការរំដោះខ្លួនឱ្យរួចផុតចាកទុក្ខពិក័ណ្ឌិត ដោយអាស្រ័យទិស្វបស្វាត់ (ទីពិសិដ្ឋ) មានដូចជា គូន្យាគារ ឬគូន្យគូហា (ផ្ទះស្វាត់) គុហា ឬភ្នំ។

អត្ថបទចារឹក

១.	ជយតីវ្រ្មតុហាកាធិ	តុហាឆ្នែកតិលាតតី
២.	បូរិណាទ្ធជមាជិន្យា	ជន្មជន្យាឧយាចីណាមិ។
	ព្រះឥន្ទ្រគុហា	

សេចក្តីប្រែ

(បន្ទាត់ទី១-២) ព្រះឥន្ទ្រគុហា រមែងមានជ័យជម្នះ ដុំថ្មមួយផ្ទាំងក្នុងរូងគុហា ជាទីជម្រក និងទីស្នាក់អាស្រ័យដ៏ពិតប្រាកដដោយសិរីមង្គល នៃបូមី(ឥសី)ទាំងឡាយ ដែលជាអ្នកមានសេចក្តី ប្រាថ្នា ដើម្បីការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង ឬការរំដោះខ្លួន (មោក្ស)។ “ព្រះឥន្ទ្រគុហា”។

សរុបជារួមមក សិលាចារឹកថ្មបីដុំ ផ្ទាំងទី១ (K.1500) បានផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងសំខាន់អំពី ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងជំនឿសាសនានៅលើភ្នំត្បែង។ ខ្លឹមសារនៃសិលាចារឹកនេះមិនត្រឹមតែបញ្ជាក់ពី

អត្ថបទដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា

អត្ថបទ៖ សិលាចារឹកថ្មបីដុំ (ភ្នំត្បែង) (ភាគ១)

ឈ្មោះដើមនៃទីតាំងថាជា "ឥន្ទ្រគុហា" ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបានឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងច្បាស់អំពីតួនាទីរបស់គុហានេះ ជាសព្វញ្ញដ្ឋាន ឬជាអាស្រមដ៏ស្ងប់ស្ងាត់សម្រាប់ពួកឥសីប្រព្រឹត្តធម៌ ប្រតិបត្តិតបៈ និងយោគៈ ដើម្បីស្វែងរកការរំដោះខ្លួន (មោក្ស) នៅក្នុងសម័យអង្គរ (ស.វ.ទី៩-១០)។ ការសិក្សាលើសិលាចារឹក K.1500 នេះ បានរួមចំណែកក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ការយល់ដឹងបន្ថែមអំពីបូជនីយដ្ឋានព្រហ្មញ្ញសាសនានៅតំបន់ភ្នំត្បែង មុននឹងទីនេះក្លាយជាបូជនីយដ្ឋានព្រះពុទ្ធសាសនាថេរវាទនាសម័យទំនើប។

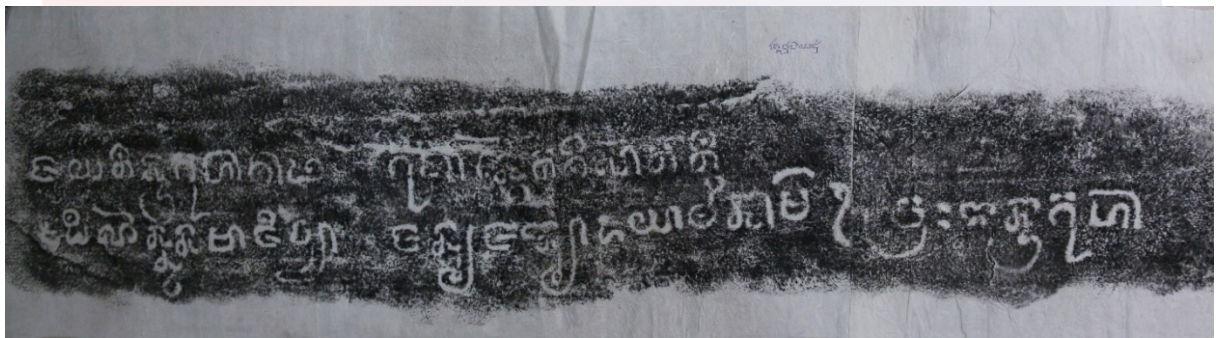
រូបលេខ១៖ ទីតាំងថ្មបីដុំ (ភ្នំត្បែង) ចតពីលើអាកាស (ប្រភពរូប៖ ព្រះតេជគុណ សំ សោភ័ណ)

រូបលេខ២៖ ទីតាំងថ្មបីដុំ (ភ្នំត្បែង) (ប្រភពរូប៖ លីម វណ្ណច័ន្ទ)

រូបលេខ៣៖ ទីតាំងសិលាចារឹកថ្មបីដុំ (ភ្នំត្បែង) ផ្ទាំងទី១ K.1500 (ប្រភពរូប៖ លីម វណ្ណច័ន្ទ)

រូបលេខ៤៖ សំណេរផ្ចិតសិលាចារឹកថ្មបីដុំ (ភ្នំត្បែង) ផ្ទាំងទី១ K.1500 (ផ្ចិតដោយ៖ កំ វណ្ណារ៉ា)